

dering til Ejendomsskyld. Efter min For-
 mening vilde det være rigtigere, at man
 ved en Jordskat holdt de Momenter ude,
 saaledes at man her tog Hensyn til Jor-
 dens Anvendelse som Dyrkningsgrundlag
 og lod Beliggenhedshensynet ganske ude
 af Betragtning. Det kan vel ikke være
 Meningen, at vi skal forlade Ejendoms-
 skylden og gaa over til en blot Jordskat.
 Og hvis det ikke er Meningen, maa man
 beholde Ejendomsskylden som en sideord-
 net Skat, men saa er det urimeligt at tage
 de samme Hensyn ved Vurderingen af Jor-
 den som dem, man nødvendigvis maa tage,
 og som bliver taget ved Ejendomsskyld-
 ansættelsen, og som ogsaa giver sig Ud-
 slag i Ejendommenes Salgssum, der, naar
 et Salg har fundet Sted i de senere Aar,
 skal lægges til Grund for Ejendomsskyld-
 ansættelsen. Jeg ser nok, at Venstrepartiet
 i det andet høje Ting har taget Afstand
 fra, at den Jordværdi, som her fremkom-
 mer, skal anvendes til Beskatning, medens
 man fra de to andre Partiers Side har
 ment, at den meget vel kunde egne sig
 dertil. Jeg vilde finde det mere oppor-
 tunt, om man i Betragtning af, at der her
 virkelig foreligger en Opgave, der bør
 løses, nemlig at tage den nøgne Jord med
 som Skatteobjekt, nedsatte en Skatte-
 kommission til at drøfte dette Spørgsmaal
 nærmere, forinden man her ved Lov paa
 ny giver sig til at foreskrive, at der skal
 foretages en ny Vurdering paa et Grund-
 lag, som sikkert aldrig kan blive til-
 fredsstillende. Men faar man først tilveje-
 bragt et Grundlag, kunde jeg ogsaa meget
 godt tænke mig, at man fra anden Side
 vilde benytte dette Grundlag, hvor daar-
 ligt det end er, hvor uensartet det end er
 i de forskellige Egne af Landet, til et Be-
 skatningsgrundlag, og saa beror det paa,
 om der er tilstrækkelig Fasthed hos saa
 mange Medlemmer i alt Fald i det ene
 Ting, at man kan forhindre, at dette daar-
 lige Grundlag virkelig bliver brugt til at
 udskrive Skat paa.

Da Ministeriet fremsatte sine Skatte-
 lovforslag den 4. Oktober, var Krigstil-
 standen endnu raadende i Europa, og det
 var under Forudsætning af, at Krigen
 skulde være ogsaa i det næste Finansaar,
 at Finansministeren krævede 207 Mill. Kr.
 Ministerens Beregning er sikkert overor-
 dentlig forsigtig. Ministeren har jo selv
 ment og hævdet, hver Gang han har talt,
 at hans Beregninger var forsigtige, og det
 tror jeg, vi alle kan give Ministeren Ret
 i. (Afbrydelse af *Finansministeren*). Det
 bør de ogsaa være, i den Henseende er

jeg ikke i Uoverensstemmelse med den
 højtærede Finansminister. Disse Skatte-
 love vil ganske sikkert give betydeligt
 mere, end Ministeren har forudsat, og der
 vil utvivlsomt, nu da vi gaar mod Fred,
 kunne spares betydelige Udgifter. Folke-
 tinget har nedsat den budgetterede Ind-
 tægtssum med ca. 10 Mill. Kr. paa Øl- og
 Tobaksafgiften og med ca. $8\frac{3}{4}$ Mill. Kr.
 for Ejendomsskylden og 8 Mill. Kr. ved at
 bestemme, at Afsnit C. skal udgaa af Lov-
 forslaget om den ekstraordinære Indkomst-
 skat. Til Gengæld har Ministeren faaet
 en ret betydelig Forøgelse paa Formue-
 skatten, men som ikke ækvivalerer
 mere end maaske godt Halvdelen af
 det Beløb, der er gaaet af. Vi fra vor
 Side vil imidlertid ikke gøre os til Tals-
 mænd for en Nedskrivning af det samlede
 Skattebeløb, som det saaledes foreligger.
 Der vil muligvis komme nye Opgaver,
 der skal løses; blandt andet er der,
 som allerede nævnt af Venstres Ordfører,
 den stærkt stigende Statsgæld, som det
 vilde være i høj Grad ønskeligt at kunne
 holde saa langt nede som muligt. Derfor
 ønsker vi ikke at foreslaa Nedsættelse af det
 krævede Beløb. Men paa den anden Side vil
 jeg opfordre Ministeriet til ikke at benytte
 den Pengerigelighed, som utvivlsomt, i
 alt Fald for en Tid, vil komme til Stede i
 Statskassen, paa en letsindig Maade. I
 saa Henseende tror jeg, at det vilde være
 heldigt, at Finansministeren rettede en Op-
 fordring til de to ærede Kolleger, som Mi-
 nisteren har faaet til at varetage Inden-
 rigsministeret — der er jo kun een Fi-
 nansminister til at holde paa Pengene,
 men to i Indenrigsministeriet til at give
 dem ud — til ikke at søge at forcere
 Statskassens Udgifter ud over det nødven-
 dige. Jeg kan forsikre den højtærede Mi-
 nister, at der er stor Modvillie ude om-
 kring i Befolkningen over den Maade,
 hvorpaa man fra de to Indenrigsministe-
 riers Side ansporer Kommunalbestyrelserne
 til at give flere Penge ud, end disse i og
 for sig finder nødvendigt.

Efter at Folketinget har fjernet nogle
 af Skattekomplekssets for de mange Vælgere
 mest iøjnefaldende Brist, er det vel neppe
 sandsynligt, at der kan ske store og ind-
 gribende Ændringer i Skattelovforslagene,
 men der er dog adskillige Bestemmelser,
 som jeg og mit Parti haaber det under For-
 handlingerne her i Tinget skulde lykkes at
 faa ændret, saaledes at vi derved afbøder
 nogle af de tilbageblevne Fejl, som Lovfor-
 slagene indeholder. Med disse Bemærknin-
 ger skal jeg tillade mig at anbefale samt-